

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Titi Imperatoris in summo discrimine protectio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

206 Cap. XXI. Sept. morb. causa. periculis exponentia temeritatem
nos etiam vivere. Sed ipsi, in nobis metipis responsum mortis habuimus
ut non simus fidentes in nobis, sed in DEO, qui suscitat mortuos: qui
de tanti periculis nos eripuit, & eruit: in quem speramus, quoniam

1 Cor. 15, 30.

& adhuc eripiet, adiuvantibus & vobis in oratione pro nobis. Hac fi-
ducia & spe insuper retributionis armatus alibi dixit: *Vt quid
nos periclitamus omni hora? quotidie morior, seu mortis periculis,
pro Euangelio & Gentium conuersione, me expono. Qualibus
periculis & supra iam attigi, & ipse recensuit. Ter virgis casus sum,
semel lapidatus sum, ter naufragium feci, nocte & die in profundo ma-
ris fui: in itineribus saepe, periculis fluminum, periculis latronum, peri-
culis ex genere, periculis ex gentibus, periculis in cimitate, periculis in
solitudine, periculis in mari, periculis in falsis fratribus, &c. Et ex
his omnibus eripuit eum Dominus. Magaa hinc fiducia Sanctis
accedit, ut non timeant, si vel mille aduersus eos castra consur-
gant. Quid ni pugnet pro eis Deus, si ipsi pro Deo pugnant?*

IX.

Quæ fiducia tanto fit austior, quanto quisque dignior est,
ut ei succurratur. Si enim non meritis, si non Christi, sed mundi
causa, si causa curiositatis, vel oblationis, pericula adeuntur.
adest Deus tam frequenter, ut in periculis protegat, cur non
adest seruis suis? Mirati sunt autem dudum plures, in valde
anticipi casu, Deum mortalibus, omnia alia, quam Dei negotia
agentibus adesse. Sed animaduerterunt nonnulli Scriptores,
principi Reges, Principes, magnosque viros, in presentissimis
periculis, & insidijs, Deum custodem habere singularem. Quod
et si exemplo Maximiliani II. Imperatoris, paulò prius docuimus,
libet tamen etiam pauca alia addere. De Tito Vespasiani filio,
evidenter se periculo exponente, cum, ante obsidionem urbis
Hierosolymitanæ, statim ciuitatis exploraret, refert Iosephus,
cum in insidias Iudeorum incidisse, additque: *Quo quidem tem-
pore maxime intelligi potuit, & bellum momenta, & Imperatorum peri-
cula Deum currare. Tot enim aduersus Titum misericibus jactis, cum
neq; galea, neq; thorace septus esset (non bellator enim, sed explorator
accesserat) nullum in eius corpus delatum est; sed tamquam, ne cum-
ferirent, ex industria mitterentur, omnia præterulabant; gladio vero
semper è lateribus instantes dirimens, multosq; ante ora subnertens,
super cadentes agebat equum. Illoque autem clamor erat, propter
audaciam*

**Ioseph. de
bello Iudaico, 6. c. 2.**

Cap. XXI. Sept. morb. cauſſa, pictoris ſe exponentiū temeritas. 207
audaciam Cefaris, ut eum aggredentur, cohortatio, fugaq; & diſceſto repentina, quocumq; diuerterat curſum. Poteſt Titus teme-
zarius videri, & fortalē orat, cūm tam propē ad urbem & hostem
accessiſſet. ſed apparuit nihilominus diuina in eo tutela, quia ef-
ſiciebat opus, quod à Christo prædictum eſt, & Diuinā iuſtitia
ad occupandam urbem Hierosolymitanam, & ſubigendos pu-
niendosque Iudeos, decretam. Quare non eſt mirandum, ſi
quando via impiorum proſperetur; ſi etiam in Catholicis plecten-
dis, hæretici, aut alij ipſi pœna digni, per tela, per ignes, per mille
terum diſcrimina tranſeunt impunē. Flagellum ſunt Dei, ſuo
tempore demum in flammas proiiciendum.

Edita eſt An. 1599. Latinē conſcripta conſpiratio, & even-
tus eius, quæ Anno c10. 10c. 5. Auguſti in caput Iacobi VI. re-
gis Scotiæ instituta eſt Perthi, nee ſine clara protectione diuina
accidit. Ex venatione rex incautus atque inermis ab Alexandro
fratre Comitis Gauriæ, præfecti regij, Perthi, eō, cum pauciflmiſ
familiaribus, meris persuasionib; attractus, in fratum & con-
juratorum iñſidiā præparatas, in quodam cubiculo, ſolus in-
eudit. iam captus tenebatur; iam vndeque telis & ſicarijs cinctus
mortem ante oculos videbat. Sed longa iam dudum experientia
teſtatur, plerumque exulcerata conscientia & malè feriatis ho-
mines, cūm graue aliquod faciāt meditantur, ac præſertim
quando ad magnorum virorum necem conducentur, metu per-
turbari, puſillanimes fieri, ſtupidoſque & vecordes reddi. Quem-
admodum, qui in ſua functione manent, fuoſque doceanos fide-
liter defendunt, ijs, præter vires etiam fortitudo, præſens ani-
mus, & robur, bona conſcientia & cauſa animum & robur con-
firmando, accedit. Itaque cūm Iacobum regem cubili ſolo clau-
ſum ſicarij circumſtarent; vnius atque alterius imperium, partim
maieſtate ſua & eloquentia fregit; partim contra eliorum vin-
cula intentata, ſe viribus, & nixu lacertorum, itemque clamando,
ſe liberum natum, liberum etiam moriturum, defendit. Andreas
autem Hunderiortus, qui regem interficere debebat, cūm fra-
trem Comitis Alexandrum ſtricto pugione regi necem minari
videret, tremebundus, timore ita eſt concuſſus, ut condeſna-
to, quām deputato ad tale facinus patrandum ſimiſor viderā
poſſet,

X.